ВОЖДІ ТРУДЯЩИХ НА СУДІ

БУРЖУАЗНИЙ СУД СУДИТЬ ВОЖДІВ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ В КАНАДІ

Звуки "Інтернаціоналу" пролунали в судейській салі вчас судження Полякому Компартії Канади. Робітники продемонстрували свою солідарність з заарештованими керівниками визвольної боротьби трудящих Канади.

Торонто, Онт.

Здавалося, що на якийсь час притихли арештування провідних робітників в Торонто. Аж тут нараз вночі (біля півночі) 1-го вересня впала поліція до помешкання т. Поповича, арештувала його, а заразом перевела стислу ревізію, забираючи книжки з його домашньої бібліотеки. Оце й всі ті "страшні документи", які їм вдалося захопити. Про арешт т. Поповича торонтонська щоденна преса немов води в рот набрала. Не потішилися і жовтоблакитні гієни, бо не мали сподіваної сенсації, якої так очікували вичитати на сторінках згаданої преси. Треба признати, що арештування ті, це частина продажньої роботи жовто-блакитних гієн. За юдин гріш готові вони рідного батька віддати, як що він проти Бенетової системи виголоджування.

Кілька днів перед 2 вересня вся буржуазна преса в Торонто знов заговорила та підняла крик проти КПК з одвертим домаганням засуду заарештованих комуністів. Навіть мейор Стюварт заговорив, признаючи рацію Дреперові в його здавленню робітничого руху в Торонто. А "лейборити", які свого часу ухвалювали резолюцію протесту проти безправного арештування провідників КПК, які навіть мітінги заповіли, почавши із 1-го вересня, зараз підібрали хвоста та тихесенько присіли за наказом своїх босів. Тільки свідомі робітники не сидять із заложеними руками, бо вони знають, що це тільки початки посиленого наступу. Вони знають, що будуть навіть жертви, але вони також свідомі того, що на тих жертвах виросте нова, могутня переможна канадська країна рад.

І коли на 2-го вересня до суду прийшли заарештовані товариші, які були на волі за бейлом, а також приведено т. Поповича в товаристві двох здоровезних покровителів "закону". поліцаїв, за ними подались сотки робітників. Коридори сіті голу заблоковано. Бачучи так велику масу робітників, "обвинувачених" переводять до іншої салі розправ, аж на другому поверху. Коли робітники поспішили також туди, тоді дано приказ очистити сіті гол від робітників. Поліцаї, як вірні собаки буржуазії, кинулися виконувати накази силою пястука. Робітники почали відступати. Нараз в спокійному приміщенні буржуазного правосуддя, залунав могутній спів Інтернаціоналу. Не спамяталася поліція, не спамяталися урядники сіті голу. В будинку сіті голу залунав бойовий Інтернаціонал. І знов команда і ще дикішою силою почали виганяти цих бунтарів-робітників, обливаючи їх холодною водою при виході із сіті голу.

Та помимо цего всего декому вдалося дістатися до салі розправ, яка, хотяй освітлена ясним світлом електрики, все таки мала понурий вигляд. Ерихонські труби чогось аж покорчилися та безладно позвертались в різні напрямки (мабуть зі страху перед більшовиками).

На столах цілі стости "документів", приватні бібліотеки арештованих, що мають бути головними свідками та служити за акт обжалування. Починається буржуазна церемонія зачитання детективів, що будуть "правду говорити" (лицеміри кляті), а відтак починається читання акту обжалування. Прислухуюсь та приглядаюсь і сам собі не довіряю: суд це, чи комедія? Актом обжалування є уривки читані з Азбуки Комунізму, Марксизму і Ленінізму, Резолюцій Конгресу Комінтерну та Конституції КПК.

Тільки й подумати. Десять літ канадська буржуазія слідила за комуністичною діяльністю, півроку приготовлялася завдати смерть комунізмові в Канаді, до останньої години три мала в тайні день, а навіть годину арештування провідних товаришів КПК, три тижні перечитували та студіювали захоплені "документи", про які так багато писали в своїй пресі, такого великого страху завдали своїм "льояльним ситизенам", а зараз роблять оскарження на основі таких книжок, які кожного часу можна дістати навіть в Ітона сторі. Читають уривки з них. Усе це читають з тим наставленням, щоби виказати небезпеку компартії для існуючого капіталістичного ладу.

Отакі "страшні" обвинувачення висувають проти заарештованих комуністів. Однак, коли всі обвинувачені відмовилися признати вину за собою, справу відложено до 5 жовтня ц. р. А всіх їх забрано до тюрми, не принявши запоруки. Оборона почала протестувати і обіцяно звільнити всіх на запоруки доперва 3 або 4 вересня.

З цего видно, в який підлий спосіб буржуазія старається сфабрикувати обвинувачення проти провідних товаришів робітничого руху, і що її, помимо так довгого приготування, навіть акту обжалування не вдалося як слід сфабрикувати. Робітники повинні поспішити з негайною фінансовою допомогою на оборону заарештованих товаришів, щоби тим самим вирвати їх з лабет капіталістичного суду і тим самим здемаскувати цей новий "фрейм ап" проти провідних товаришів. *Ч.*

ПРОТЕСТУВАЛИ ПРОТИ ЗААРЕШТУВАННЯ ПОЛКОМУ КОМПАРТІЇ КАНАДИ

Тіммінс, Онт.

Безробітних в нас нараховується около 1,500. Місцева влада не хотіла признати цего, говорили, що безробіття в нас немає, але коли Бенетів уряд завів регістрацію всіх безробітних в цілій Канаді, то в нашій місцевости лише за три дні зареґіструвалося 624 безробітних. Це число подала місцева буржуазна преса, але що на тім не закінчилось, число безробітних далі зростає більше і більше. Переважно всі ті безробітні замешкані в місцевости поверх року і не працюють вже по 13—17 місяців. На це міська влада нічого вже не говорить. Безробітних прибуває кожного дня. Роботи ніде не можна тут дістати, бо до майнів дуже мало беруть і то треба дуже знакомого, щоби дістати роботу, або заплатити 100—150 доларів. Інших робіт тут немає.

Багато безробітних вже голодує. Сплять в лісі в корчах, кормляться сухим хлібом і кавою, але що наша місцевість дуже на півночі, тому й тут вже досить зимно. Нічию є вже малі морози. Безробітні все ще мерзнуть надворі. Міська влада пропонувала безробітним роботу на фармах по 5 центів на годину і харчі за 10 годин праці денно. Безробітні відкинули ту милостиню і тепер наші міста відмовили їм всяку допомогу.

Ми не лишаємо цеї справи. Скликаємо мітінґи надалі, посилаємо делеґацію до міської влади, а самі демонструємо під будинком батьків міста і доти будемо боротися, доки не виборемо наших домаганнів.

***

На 1 вересня ми відбули мітінґ безробітних в Укр. Роб. Домі. На тім мітінґу обговорено справу арештування товаришів з Політичного Бюра в Торонто і схвалено резолюцію протесту проти арештувань комуністичних провідників в Канаді і проти замаху Бенетового уряду зробити Комуністичну Партію Канади нелеґальною.

Резалюції вислано до федерального міністра юстиції в Оттаві і до Аторней Дженерал Онтеріо в Торонто.

Безробітний Ґ.

НА ВЯЗНЕННЯ РОБІТНИКІВ МИ ВІДПОВІЛИ ЗРОСТАННЯМ РЕВОЛЮЦІЙНИХ ЛАВ.

Ню Ватерфорд, Онт.

Ми вийшли на бойові позиції допомоги запроторених в тюрми борцям робітничої кляси Канади. У відповідь на посилений наступ уряду панівної кляси на чолі з Бенетом на революційний фронт канадського пролетаріяту, ми зорганізували новий відділ КРОЛ, що нестиме допомогу революційним борцям і посилить позиції бойового пролетаріяту.

Нахабна рука хижацького капіталу хоче одним махом визбутись революційних вождів, думаючи, що запре разом з ними і увесь революційний рух в тюрму на гноєння. Та не бенетам і його льокаям спинити визвольний рух трудящих мас. Боротьбу ту продовжатимуть робітники ще з більшим завзяттям і рішучістю, чим досі.

К. Ст.

ДО РОСІЙСЬКИХ РОБІТНИЧИХ КЛЮБІВ У ВІННІПЕҐУ І В ЦІЛІЙ КАНАДІ

Відозва Російського Роб. Клюбу "Новий Мір" у Вінніпегу.

Через поглиблення економічної кризи в Канаді й в цілому капіталістичному світі, умовини життя робітників стають невиносимі. Керівники капіталістичного ладу, хоч вони цієї кризи не переживають в тому змислі, як робітники, — не ідять в супових кухнях, вони сплять по "Гобо-парках", не ідять в супових кузнях, вони добре знають, що зростаюча нужда й кривда робітнича об'єднає робітників для наступу на твердині капіталізму й скаже паразитам, що робітники далі не терпітимуть.

Залякана канадська буржуазія на чолі з Бенетом рішили наложити свою залізну руку на керівників революційного робітничого руху, арештувавши їх в Торонто та поставивши перед суд. Потім вони наложать цю саму руку й на трудящі маси та їх революційні організації. Коли робітники дозволять буржуазії без перешкод розправитися з арештованими, тоді вона легко зможе заслати безробітних в мілітарні кемпи, а тих, хто буде ставити опір — депортувати. Але ми памятаємо, що кровавий цар також вмів так поступати з робітниками, але тим він тільки збудив ненависть до себе й свого уряду серед робітників і селян.

Ми, товариші, тепер багато міцніші, як в 1917 році були робітники царської Росії. Ми вспіли об'єднати велику частину чесних робітників, які зрозуміли, що правити всім повинен той, хто працює. Перед нами стоїть запитання — чому це так, що хто не працює, той керує, а працівник так упосліджений? Чому в країні капіталу, де всього є подостатком, робітники засуджені на загибель, а коли вони вимінаються за правом на життя, то їм дають кльоби?

Товариші, коли ми зуміли все це випродукувати, ми повинні мати все це до своєї розпорядимости. Ми повинні піти за прикладом трудящих Радянського Союзу, які усунули визиск, безробіття, голод і нужду. Ми повинні організуватися під проводом КПК й зводити боротьбу за робітничі інтереси. Для нас, російських робітників, є організація Російський Робітничий Клуб, яка поставила собі за мету організувати російських робітників і тих, що розуміють російську мову в РРК і виховувати їх в чисто клясовому дусі. Для цієї мети ця організація проголосила місяць вересень ударним — для вербування нових членів. Російський Робітничий Клуб "Новий Мір" у Вінніпегу постановив стопроцентове вербування — щоб у Вінніпегу не залишилося ані одного російського робітника, що не був би в організації.

Товариші, приходіть масово кожного понеділка в 9-ій годині вечера до приміщення під числом 85 Юклід Евню, де приміщується РРК і записуйтеся в члени!

За Вербкомісію

К. Рибачук.

З ЖИТТЯ ГОЛОДНИХ НУЖДАРІВ

ФАРМЕРІВ, БАТЬКА Й СИНА, ПОСАДИЛИ В ТЮРМУ ЗА ТЕ, ЩО ВОНИ ШУКАЛИ ПРАЦІ

Содбори, Онт.

Жив я цілісіньку зиму у Вінніпеґу на реліфі. Далі вже й нема в чім ходити за тим реліфом. Черевики цілком подерлися, а на їх ще реліфу не дають. Я пустився тому далі в дорогу, думав, може хоч пару центів зароблю на підлатання їх.

За два дні я опинився в Содборах. Фрейтом приїхав. Там стрінувся я з великою товпою безробітних, з їхніми "проперстами" в мішках на плечах. Я пристав до їх. Між ними я побачив одного старшого чоловіка й хлопця 18-літнього. Говорять щось поміж собою. Я приступив до них ближе.

— Ти ж розумієш англійську мову й говорити знаєш. Так іди ж поміж людей, щось може таки дадуть — промовляв з голодніли голосом батько до сина.

Син вихуділий, зморений голодом, ні словечка не промовивши, подався в місто. Я став тоді питати того старика-батька, хто вони й відки їдуть.

— З Веґревил їдемо, відповів. Ми самі фармері. Вже 20 років я на фармі і так доробився, що зараз мусимо з сином шукати за хлібом, бо їсти вдома нічого. Ми їхали саме фрейтом з Веґревил. Дорогою злапала нас поліція сіенарська. Нас за те вкинули в тюрму у Бурваш на 30 днів. Оце нас випустили голодних, замучених.

Здалека ми бачимо, що вже надходить син. Несе щось в паперовій торбинці. Прийшов. Оповів нам, що в одному ресторані відправили його з нічим, в другому, фінляндському ресторані, одна жінка розпитала його, хто він і чого бажає. Взнавши від його про оту чорну нужду, вона зараз зладила для його й батька добрий лонч і подала.

Батько врадувався, що має на який день чим перебути і загасити спрагу голоду. А що буде завтра? Завтра вони далі жебратимуть хліба.

А Бенет голосить, що в Канаді немає голодних... —

А. Костючек.

САМОВБИВСТВАМИ НЕ ПОЛІПШИМО ДОЛІ, — В БОРОТЬБУ ЗА ПРАВО НА ЖИТТЯ

Нордег, Алта.

Один робітник словенського походження приїхав два роки тому в Канаду шукати куска хліба для себе і своєї сім'ї, бо ніде не міг його найти. Так задумав ще в Канаду поїхати і попробувати щастя в тій золотій країні. Він вже бував в Аргентині, у Франції, всюди біда заглядала в вічі, що не можна було вижити з родиною.

Так постановив він поїхати ще в Канаду. Позичив 200 доларів в одного чоловіка, що повернув з Америки і поїхав. А трое дітей і жену лишив в чужій хаті, бо своєї не мав. Так приїхав він 1929 року і попав до майни вуглевої в тутешній місцевости, працював через пару місяців і тільки заробив, що заледви для нього самого вистарчало на життя. Жінку і 3 діточок в старім краю лишив без криші над головою. Він зачав обтягати на всім: не пив, не курив, ані навіть жадного одіння не купував, щоб лиш тільки родині допомогти.

Так він поправював через пару місяців, дістав лей-оф і опинився в лавах безробітних. Відтак знов по довгім шуканню за працею дістав її в тій самій компанії. А там знов по кількох місяцях лей-оф. А що майна робила два дні на тиждень, то і борту не було звідки заплатити. А тут знов лей-оф і чоловік находиться без цента і без жадного забезпечення до життя.

І знов бідака сидів поверх 3 місяці, очікуючи на працю, що її пани обіцяли. Так зійшло поверх 120 днів. А тут жена пише з краю: "чоловіче, давай поміч, бо гинемо з голоду". Він мав ще кусок землі вдома і то забрав той чоловік, що гроші позичив надорогу в Канаду. Наколи чоловік перечитав такого листа, не знав, що має робити. Та виходу з цего не було. Тоді зачалася ота нещасна праця і він працював знов 3 місяці, а цента не видів, бо всьо забирав бордінґ бос. Лиети не переставали йти з мольбою — чоловіче, давай гроші.

Тоді він надумався покінчити ті докори жіночі, на 30 серпня працював до 3 години пополудні, відтак кинув шуфлею об землю і пішов у ліс. Там покінчив своє життя. Повісився на сорочці, яку ще на собі мав.

Токі гаразди в країні золотій, текучій медом, що бідний робітник сам на себе руку накладає. А підтрачі панські тільки підсміхуються, що бідний робітник не знає іншого виходу, тільки на самого себе руку накладає.

Робкор.

І Я ЇЗДИВ НА ЖНИВА...

Вінніпеґ, Ман.

Думав, я заробити хоч дещо на черевики та похарчуватись і поїхав на жнива. Шукав скрізь роботи, ніде не міг її найти. Мандруючи, я бачив всюди повно безробітних, що тинялися по треках, оббивали ноги об тайзи і йшли далі. Кудою вони йшли певно їм важко було сказати. Йшли туди, куди їх несли ноги. Оті безробітні — це самі живі злидні і наглядні свідки канадського "добробуту".

А петлюрівська зграя та стрілгромадники ні словечком не заговорять про ту чорну нужду, що живцем гонить сотки тисячів робітників в домовину. Зате на повну губу видумують петлюрівсько-стрілецькі гавкуни найчорніші брехні проти СРСР, голосять брехливі вісти єдино на те, бо за це вони й платні від капіталістичної кляси. Вони й стають тими колодами, що мають за завдання гальмувати визвольний рух трудящих мас, їхнім завданням є ворожо настроїти трудяще населення проти Радянського Союзу та підготовити таким чином збройний напад імперіялістів на СРСР.

Та їхню чорну роботу вже знають українські робітники й незаможні фармері Канади, перестають їм вірити й гонять їх геть від себе.

Д. Петрик.

СИЛЬНІШЕ ЗАКРІПИТИ МВЮК НА ПОЗИЦІЇ БОЇВ

Бінфейт, Саск.

В околиці Естеван і Бінфейт є декілька майнерів мягкого вугілля. Попередніми роками працювали тут до півтори тисячі робітників. Тоді це не було таких машин і робітники мали ліпші умовини праці та заробітної плати.

Зараз зі встановленням нової машинерії й застосуванням спід-ан системи в праці зрив заробітної плати — усе те дуже підкосило життя тутешніх майнерів. Довгими роками визискували майновласники майнерів, аж тепер майнері розгорнули працю за організуванням майнерської юніі, щоби обєднати в ній усі-свої сили і боротьбою змагати поліпшити умовини праці й життя.

В нас зорганізовано Майн Воркерс Юніон оф Кенада. Малощо не всі робітники-майнері вписались до цієї юніі. Безперечно, що майновласникам не на руку ота юнія. Вони усякими способами змагатимуть до обезсилення юніі, до розбиття сил майнерів. Саме й тому треба зараз ще дужче розгорнути працю, щоби закріпити становище МВЮК, зробити її ще більше бойоздатною в боротьбі проти майновласників.

А. Б. С.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

"ВОРКЕРС ЮНИТІ"

Офіціяльний орґан Воркерс Юниті Ліґ

"Воркерс Юниті" виходитиме два рази на місяць і писатиме про боротьбу на економічному фронті.

Подаватиме новинки з руху червоних трейд-юній, з опозиційної боротьби в реформістичних трейд-юніях, про організування неорганізованих! Ціла сторінка буде присвячена безробіттю!

Міститиме статті провідних товаришів трейд-юнійного руху в Злучених Державах і інших країнах.

Обєднуйтеся довкола "Воркерс Юниті"! Замовляйте її пачками для розпродажі! Засилайте свою передплату!

Цілорічна передплата $1.50; піврічна 75 центів. Гуртова продаж по 2½ цента за число.

Передплату й замовлення засилайте:

WORKERS UNITY
Room 56, 70 Lombard St.
Toronto — Ontario

Ви — що коротаєте дні Вашого життя при всяких варстатах праці, як на землі так і в глибоких норах підземелля, пишіть до "Українських Робітничих Вістей" про все те, що з Вами й кругом Вас діється.

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРІТЬСЯ! БУДУЙТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової газети, що є провідником і організатором у боях робітників, не може бути дійсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б клясову боротьбу, за виїмком "Воркера". Через девять років ця газета відбивала всі спроби знищити її й далі виходить тижнево та освідомляє клясово робітників від моря до моря.

Передплата: на рік $2.00; на пів року $1.00. Поодиноке число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашліть негайно!

Enclosed find ..... for my subscription to the "Worker"

for a period of .....

Name ..... City .....

Address .....

THE WORKER
94 A CHURCH STREET
TORONTO — — — ONTARIO

ВІД ІНФОРМАЦІЙНОГО І ФІНАНСОВОГО БЮРА У ВІННІПЕҐУ, МАН.

Якщо Ви хочете переслати дещо грошей Вашим рідним чи близько знайомим в старому краю — поручіть це ІНФОРМАЦІЙНОМУ І ФІНАНСОВОМУ БЮРОВІ. (Жадайте таблички грошевих пересилок).

Якщо Ви думаєте їхати до краю — вдайтеся з цею справою до ІНФІНБЮРА, а воно дасть Вам всі потрібні інформації відносно ціни на шифкарті, паспорту, візів та інше. Хто хоче спровадити до Канади свою жінку чи діти — хай поручить це ІНФІНБЮРОВІ.

Якщо хочете подаватися о горожанські папері Канади — поручіть це ІНФІНБЮРОВІ.

Якщо хочете виробити контракт, повновласть чи який інший нотаріяльний документ — поручіть це ІНФІНБЮРОВІ.

Наше Бюро тісно співробітничає з робітничо-фармерськими організаціями і має їх повне попертя.

Обовязком всіх робітників і бідних фармерів є підтримувати тільки своє робітничо-фармерське бюро, бо воно є створене робітниками і фармерами для залагоджування їхніх клопотливих справ; воно є ними самими контрольоване.

У всіх справах заходіть або пишіть на адресу:

INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU
600 Selkirk Avenue :—: Winnipeg, Manitoba